

GROFFI, Yvonne (Sint-Truiden 2 november 1911 – Leuven 15 oktober 1953). Echtgenote van **Maurits van Haegendoren**.

Interesseerde zich voor het jeugdwerk en werd welpenleidster bij het **Vlaams Verbond van Katholieke Scouts** (vvks) in de Sint-Kristoffeleenheid te Antwerpen. Na het volgen van verschillende cursussen werd Groffi de eerste Vlaamse akelaleidster binnen het vvks en was ze toonaangevend in alle leidsterscursussen.

Aangemoedigd door haar man, toenmalige verbondscommissaris van het vvks, richtte zij de **Katholieke Vlaamsche Meisjesgidsen** op, ook **Blauwe Gidsen** genaamd, waarin zij de principes van scouting aanpaste aan de situatie van de katholieke Vlaamse meisjes. Zij beschouwde de opvoeding van kinderen en de huishoudelijke taak als een prioritaire opdracht van de **vrouw** en wilde dat de jeugdbeweging haar daarop hielp voorbereiden. Dat impliceerde: meer vrouwelijkheid in geest, doelstelling en activiteiten; een degelijke nationale opvoeding die loyaliteit tegenover het Belgische vaderland combineerde met aanhankelijkheid tegenover het Vlaamse volk, en een katholieke invulling van het niet-confessionele concept van Baden Powell. De zogenaamde **Blauwe Gidsen** – die meer Vlaams dan Belgisch waren georiënteerd – werden na de Tweede Wereldoorlog een deel van de Katholieke Meisjesgidsen van België, maar de fusie lukte niet en in 1947 werd Groffi uit de hoofdleiding gesloten. Ze richtte in 1952 de **Lutgardis-ring** op.

LITERATUUR: C. de Ridder, *Yvonne Vanhaegendoren-Groffi, een sterke vrouw in Vlaanderen*, 1954; – K. Bruggeman, *De Blauwe Gidsen (1940-1953). Een historisch-pedagogisch onderzoek hoofdzakelijk gebaseerd op het archief van Y. Vanhaegendoren-Groffi*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1982; – K. Caignie, *De Vlaamse katholieke Gidsenbeweging. 1939-1973*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1995.

KATRIEN CAIGNIE EN LOUIS VOS